

Vi ses igen.

186

128

Och vårsol lyste vid asterus sky
när middarens son gick igenom byn

I dörren till hyddan där under vinden
stod liten flicka med rosig kind.

Och gossen sade: god morgon du
Och kyssste henne i samma nu.

De voro mogna båda nyss
och frisk som morgonen var hans kyss.

Långt skall jag färdas, du lilla vän
men glöm mig icks vi ses igen.

Ja sade gossen och lag och gick
hon glömde aldrig den kyss hon fick.

Hon glömde aldrig hur skön han var
hur trofast lyst hans ögonpar.

Hur käckt på böjande lockar sått
hans fjädersvajande junkerhatt.

Hon väste upp och hon mindes ännu
de ord av gossen: vi ses igen.

Hon väste upp och var glad och skön
fick lys till mången en kärleksbön.

Och många friare komma med
Hon sade en dast: jag har en vän.

Och åren runno med hastigt lopp
men tiden störde ej hennes hopp.

Och hennes vår, hennes sommar swann
Hon tänkte glad, vi få se varann.

Hon tänkte än i sin ålders tröst
vi mötas åter, det är min tröst

Och in i döden hon tänkte än,
vad jag är lycklig, vi ses igen.

K. J. Enlund.
M. Kall.